

A hachanah for 11 Nissan 5785 with
Rabbi Shais Taub – SoulWords

Day 27
Eve of 8 Nissan

אגרות קודש
כרד
א'שסא

“The Power of a Tzaddik's Promise”

Printed in Igros Kodesh vol. 5, letter 1,361

By the Grace of G-d
23rd of Tevet, 5712
Brooklyn

Greetings and blessings!

I have received your letter from the 18th of Kislev, as well as the previous one, and I read the enclosed pa'an (prayer) at the resting place of my father-in-law, the Rebbe, of blessed memory. It will certainly evoke divine mercy upon him for good health.

Regarding your mention that perhaps you caused some displeasure with your previous letter, and that you are not entirely satisfied with the wording of my response: there was absolutely no dissatisfaction whatsoever, Heaven forbid. However, there was a measure of disappointment, as my intention in the response was the exact opposite of what you understood, as I wrote explicitly: "how great is the power of the promise of the righteous." In other words, it is absolutely certain to me that the promise of the righteous will inevitably be fulfilled. Therefore, the only thing he really had to do was to pass the

ב"ה, כ"ג טבת, תשי"ב

ברוקלין.

שלום וברכה!

קבלתי מכתבו מח"י טבת וכן הקודם
לו והפ"נ המוסג"ב, קראתי על הציין
של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה
נב"מ זי"ע, ובל"ס אשר יעורר ר"ר
עליו לבריאות הנכונה.

מ"ש שאפשר גרם אי נחת במכ'
הקודם, במ"ש שאינו שבע רצון מנסח

המענה - הנה ח"ו אין כאן אי נחת
רוח כלל וכלל, אבל הי, בזה מעין של
נפילת רוח, כי בונתי בהמענה שלי הי'
ההפך מפרשו בו, וכמ"ש בפרוש אבל
גדול כח הבטחת צדיקים וכו' היינו
שברור הי' אצלי שהבטחות הצדיקים
סוב"ס מכרח הדבר שיתקיימו ובמילא
לא הי, עליו אלא לפסק בעצמו - אפ'
פסק'נען בא זיך - בהחלט הגמור -
אשר כלשון הרב רי"מ ז"ל
מפאלטאנוע - אזוי אזוי איז דער ענין,
אבל כיון שפרש הנסח שלי להפך, הנה

judgment on himself that — as Rabbi Y.M. Poltaver would say — "this is just how it is." But since you understood my wording differently, I too find myself confused, as I don't know what else to say to him.

As the well-known saying of the Rebbe Maharash, of blessed memory, goes: "The letters [of articulation] stem from the very essence of the soul." And the saying of my father-in-law, the Rebbe, of blessed memory: "Sometimes one answers what answers by itself." And the saying of the Chassidim: "The interpretation of a response received by a certain person depends, to a certain degree, on how the recipient interprets it." Especially if the recipient is a person of stature, who stands firmly by their opinion, as it says in the Mishnah (at the beginning of Horayot): "This is the rule: one relies on his own opinion," etc.

In any case, there is absolutely no need to apologize, and clearly, there is no question of rejection, Heaven forbid. Indeed, if the concept of rejection has been dismissed at all times, it is especially so in these latter days, in the era of the footsteps of Moshiach, where the closeness and unity of Chassidim — as the saying of the Tzemach Tzedek goes — will be what leads them to go out to greet Moshiach.

I was pleased to be informed by the esteemed Chassid and activist, Rabbi Benzion Shemtov, about your public Torah teaching. He too expressed concern that he sees in you some disillusionment. Please, I implore you to contemplate the great matter that has been

גם אני נבוך הנני בזה, כי אני יודע מה לענות לו עוד, וכידוע פתגם כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע, אז אותיות גט יחידה שבפנש, ופתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר, אז אמאל ענטפערט מען וואס עס ענטפערט זיך אליין, ופתגם החסידים, אשר המענה המתקבל לאיש פלוני, פרושו תלוי במדה ידועה וי אזוי דער מקבל איז דאס מפרש, ובפרט אם המקבל הוא בעל צורה ועומד על דעתו ע"ד דאיתא במשנה (ריש הוריות), זה הכלל התולה בעצמו כו', ובכ"א מה שכותב במכ' בבקשת סליחה הנה אין מקום לזה כלל וכלל, ופשיטא שאין כאן מקום לענין של דחוי ח"ו וח"ו, ואם שללו ענין הדחוי בכל הזמנים הרי בפרט בימינו אלה עקבתא דמשיחא דמטי רגלין ברגלין אשר הקרוב וההתאחדות - ובפתגם הצ"צ - בא חסידים איז מיט זייער אחדות וועלן זיי גיין אנקעגען משיח.

נהייתי להודיע ע"י הרה"ח הו"ח אי"א נר"נ עוסק בצ"צ וכו' מוה"ר בן ציון שי' שם טוב, ע"ד למודו של כת"ר שי' ברבים, וגם הנ"ל התאונו לפגי שנראה בכת"ר שי' איזה נפילת רוח, ונא ונא להתבונן בעצמו את גדל הענין שנמסר על ידנו, מנשיאנו צוקללה"ה נבג"מ זי"ע ובמילא מי ידמה ומי ישנה לנו, כיון שעל שכמנו מטלת שליחות כזו, והוא כעין דמיון וכו', למה שאומר רשב"י אנא סימנא בעלמא ומבאר

entrusted to us by our Rebbes, of blessed memory. Who can compare to us, as we bear such a mission on our shoulders? This is similar to what Rabbi Shimon Bar Yochai said: "I am only a symbol," as explained in the teachings of Chabad. Since he did not perceive himself as an independent entity, he was able to say that it is not him, but in fact, the Master. "I have seen men of great stature, and they are few."

Even though who are we to dare such presumptuousness? Since every Chassid carries within him the strength of the Rebbe, therefore, even in concealment, it is as it should be. In a Chassid, it is hidden within reality, and not only that, but it is close to revelation. Therefore, there will be no lack of clarity. It is only necessary to ask G-d to use this (to actualize it) as it should be used, and for what it should be used, especially in the matter of Torah study. As is known, there is a distinction between prayer and Torah. In prayer, and especially in the prayers of the weekdays, the direction is from below to above, and from the constriction. Whereas in Torah, and especially in the teachings of Chabad, the Tree of Life, it is from above to below, and with clarity.

I wish you good health and to hear good news, in general, and specifically regarding your health.

With blessings for good health and success in all endeavors.

הַעֲנִין בְּדַא"ת, שֶׁכֵּינן שְׁלֵא הִי, מְצִיאוֹת
בַּפ"ע הִי יָכוֹל הִי לֵאמֹר מִפְּנֵי שֶׁזֶהוּ
לֹא הוּא כ"א הָאָדוֹן, רְאִיתִי בְּנֵי עָלִי
וְהֵם מוֹעֲטִים וְכו' וְאָף כִּי מִי הוּא זֶה
אֲשֶׁר עָרַב לָבוֹ, אֲבָל מִצַּד זֶה שֶׁבָּכַל
חֲסִיד יֵשׁ כַּחוֹ שֶׁל הָרֶבֶךְ, בְּמֵלֶא עַב"פ
בְּהַעֲלֵם הִנֵּהוּ כְּמוֹ שֶׁצ"ל וּבְחֲסִיד הִנֵּהוּ
הַעֲלֵם שֶׁיִּשְׁנֹו בְּמִצִּיאוֹת וְלֹא עוֹד אֵלָּא
שֶׁקְרוֹב הוּא אֶל הַגְּלוּי, בְּמֵלֶא לֹא יִחָסֵר
דִּי בְּרִיטְקִיט, וְרַק לְבָקֵשׁ מֵהֶקֶב"ה
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּזֶה (אוֹיִסְנִיעֵן דָּאס) וְיִ
מֵעַן דָּאֲרָף אֹן אוֹיִף וְוֹאס מֵעַן דָּאֲרָף
וּבְפֶרֶט בְּעֵנִן הַלְמוּד דִּתּוֹרָה, וְכִידּוּעַ
הַנֶּפֶס מִבֵּין תּוֹרָה לְתַפְלָה, אֲשֶׁר
בְּתַפְלָה וּבְפֶרֶט תַּפְלַת יָמֵי הַחַל הוּא
מִמָּטָה לְמַעְלָה וּמִן הַמִּצַּר, וּבִתּוֹרָה
וּבְפֶרֶט בְּתוֹרַת הַדָּא"ח אֵילָנָא דְחַיִּי
הוּא מְלַמֵּעַלָה לְמָטָה אֹן מִיטָא
בְּרִיטְקִיט.

בְּבִרְכָה לְבְרִיאוֹת הַנִּכְוֶנָה וְלִשְׁמֹעַ
בְּשׁו"ט תְּכַה"י בְּכָלֵל וּמִבְרִיאוֹתוֹ
בְּפֶרֶט.

מוֹסַג"פ מֶכֶּה הַכָּלְלִי בְּקֶשֶׁר עִם חַג
הַחֲגִים הוּא יוֹם י"ט בְּסֵלּוֹ.